

ממש איש מדה הוא, ארכו מסוף העולם ועד סוף העולם. אדם הראשון כף היתה. ואם תאמר, הרי כתוב חמש באמה? אותם חמש באמה היו מסוף העולם ועד סוף העולם.

(דברי הימים א יא) ובניד המצרי חנית, כמו שנאמר כמנור ארגים - זה מטה האלהים שהיה בידו חקוק בשם גלוף מפרש באור של צרופי אותיות שהיה חוקק בצלאל וישיבתו, שנקרא אורג, שפנתוב (שמות לה) מלא אתם וגו' חרש וחשב ורקם וגו'. והוא מטה היה מאיר שם חקוק בכל הצדדים באור שהחכמים שהיו חוקקים שם המפרש בארבעים ושנים אפנים. והפסוק מכאן והלאה כמו שאמר. אשרי חלקו. שבו נכבדים, שבו ונחדש תקון הפלה בלילה הנה. שכל מי שמשפתף יחד אתה בלילה הנה, יהיה שמור למעלה ולמטה כל השנה ההיא ויוציא שנתו בשלום. עליהם פתוב (תהלים לד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב ה'. פתח רבי שמעון ואמר, בראשית ברא אלהים. בפסוק זה יש להסתכל, שכל מי שאומר יש אלוה אחר, משמד מהעולמות, כמו שנאמר (ירמיה י) כף תאמרו להם: אלהי השמים וארקא לא עשו, יאבדו מהארץ ומתחת השמים אלה. בגלל שאין אלוה אחר חוץ מן הקדוש ברוך הוא בלבדו.

ופסוק זה הוא תרגום, חוץ ממלת סוף הפסוק (אלה). אם תאמר בגלל שמלאכים קדושים לא נזקקים לתרגום ולא מכירים אותו, אז מלה זו ראויה היא להאמר בלשון הקדש כדי שישמעו מלאכים קדושים ויהיו

איש מדה איהו ארפיה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. אדם הראשון הכי הנה. ואי תימא הא כתיב חמש באמה. אנון חמש באמה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא הנה.

ובניד המצרי חנית (דברי הימים א יא) כמה דאת אמר כמנור אורגים, דא מטה האלהים דהנה בידיה חקיק בשמא גליפא מפרש בנהירו דצרופי אתוון דהנה גליף בצלאל ומתיבתא דיליה דאקרי אורג דכתיב, (שמות לה) מלא אותם וגו' חרש וחשב ורקם וגו'. והוא מטה הנה נהיר שמא גליפא בכל סטרין בנהירו דחכימין דהוה מגלפין שמא מפרש בארבעין ותריין גוונני. וקרא מפאן ולהלאה כמה דאמר זכאה חולקיה. תיבו יקרין תיבו ונחדש תקון דכלה בהאי ליליא. דכל מאן דאשפתף בהדה בהאי ליליא יהא נטיר עילא ותתא כל ההיא שתא ויפיק שתא בשלם. עליהו כתיב (תהלים לד) חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי:

פתח רבי שמעון ואמר בראשית ברא אלהים. האי קרא אית לאסתפלא ביה. דכל מאן דאמר אית אלהא אחרא אשתצי מעלמין. כמה דאתמר (ירמיה י) פדנה תמרון להום אלהא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה. בגין דלית אלהא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודווי.

והאי (דף ט ע"ב) קרא איהו תרגום בר ממלה דסוף קרא. אי תימא בגין דמלאכין קדישין לא נזקקין לתרגום ולא אשתמודען ביה, מלה דא יאות היא למימר בלישנא קדישא בגין דישמעון מלאכין קדישין ויהון נזקקין לאודאה על דא. אלא ודאי

זְקוּקִים לַהֲדוּת עַל זֶה, אֵלֶּא וְדַאי מְשׁוּם כִּף פְּתוּב תְּרַגּוּם, שְׁלֵא נִזְקָקִים לוֹ הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים וְלֹא יִקְנְאוּ בְּבֶן אָדָם לְהִזִּיק לוֹ, בְּגִלְל שְׁבַפְסוּק זֶה בְּכָלֵל הֵם מְלָאכִים קְדוּשִׁים, שְׁהָרִי הֵם נִקְרָאִים אֱלֹהִים, וְהֵם בְּכָלֵל שֶׁל אֱלֹהִים, וְהֵם לֹא עָשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְאֶרְקָא, הִנֵּה צְרִיף לְכַתֵּב וָאֶרְעָא (אֲרִי)! אֵלֶּא בְּגִלְל שְׁאֶרְקָא הִיא אַחַת מֵאוֹתָן שְׁבַע אֲרָצוֹת שְׁלֹמֶטָה, וּבִאוּתוֹ מְקוּם יִשָּׁנֵם בְּנֵי בְנֵי שֶׁל קִין. לְאַחַר שְׁגָרַשׁ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ, יָרַד שֶׁם וַעֲשֵׂה תוֹלְדוֹת, וְהִשְׁתַּבֵּשׁ שָׁם, שְׁלֵא יָדַע כְּלוּם. וְהִיא אֶרֶץ כְּפוּלָה שֶׁנִּכְפְּלָה מִחֻשָּׁף וָאוּר.

וְשֵׁם שְׁנֵי מְמַנִּים שְׁלִיטִים שְׁשׁוּלְטִים - זֶה בַּחֻשָּׁף וְזֶה בְּאוּר. וְשֵׁם קְטְרוּג זֶה בְּזֶה. וּבִשְׁעָה שְׁיָרַד לְשֵׁם קִין, הִשְׁתַּתְּפוּ זֶה עִם זֶה וְהִשְׁלִימוּ כְּאַחַד, וְהַכֵּל רוֹאִים שֶׁהֵם תוֹלְדוֹת קִין. וְעַל זֶה הֵם בְּשְׁנֵי רֵאשִׁים כְּמוֹ שְׁתֵּי חַיּוֹת, פֶּרֶט שְׁכַשְׂאוֹתוֹ אוּר שׁוּלְט - מְנַצֵּחַ שְׁלוֹ וּמְנַצֵּחַ עַל הָאֲחֵר. וְעַל זֶה נִכְלְלוּ שְׁבַחֻשָּׁף בְּאוּר וּנְהִיִּים אַחַד. הֵם שְׁנֵי מְמַנִּים, עֶפְרַיִם וְקַסְטִימוֹן, וְדַמוּתָם כְּדַמוּת מְלָאכִים קְדוּשִׁים בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים, אַחַד דְּמוּתוֹ כְּמוֹ שׁוֹר, וְאַחַד דְּמוּתוֹ כְּמוֹ נֶשֶׁר, וְכַשְׁמַתְחַבְרִים נַעֲשִׂים דְּמוּת אָדָם.

בְּשֵׁהֶם בַּחֻשָּׁף, מִתְּהַפְּכִים לְדַמוּת שֶׁל נֶחֶשׁ בְּשְׁנֵי רֵאשִׁים, וְהוֹלְכִים כְּנֶחֶשׁ, וְטָסִים לְתוֹף הַתְּהוּם וְרוֹחֲצִים בֵּינָם הַגְּדוּל. כְּשִׁמְגִיעִים לְשִׁלְשֵׁלֶת עֲזוּ"א וְעֲזוּ"ל, מְרַגְזִים אוֹתָם וּמְעוֹרְרִים אוֹתָם, וְהֵם מְדַלְגִים לְתוֹף הָרִי הַחֻשָּׁף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רוֹצֵה לְתַבַּע לָהֶם דִּין. וְשְׁנֵי מְמַנִּים אֵלּוּ שְׁטִים בֵּינָם הַגְּדוּל, וּפּוֹרְחִים מִשָּׁם, וְהוֹלְכִים בְּלִילָה לְנַעֲמָה, אִם

בְּגִין כִּף פְּתוּב תְּרַגּוּם דְּלֹא נִזְקָקִין בִּיהַ מְלָאכִין קְדִישִׁין לָא יִקְנְאוּן בְּבַר נֶשׁ לְאַבְאָשָׁא לִיהַ, בְּגִין דְּבַהֲאִי קָרָא בְּכָלֵלֹא אַנּוּן מְלָאכִין קְדִישִׁין, דְּהָא אַנּוּן אֱלֹהִים אֶקְרוּן וּבְכָלֵלֹא דְאֱלֹהִים הוּוּ, וְאַנּוּן לֹא עֲבָדוּ שְׁמַיָּא וְאֶרְקָא. וְאֶרְקָא, וְאֶרְעָא מִיבְעֵי לִיהַ. אֵלֶּא בְּגִין דְּאֶרְקָא אִיהִי חֲדָא מֵאַנּוּן שְׁבַע אֲרַעִין דְּלִתְתָּא. וּבַהֲהוּא אֲתַר אִית בְּנֵי בְנוֹי דְקִין. לְבַתַּר דְּאֲתַתְּרוּן מֵעַל אִפֵּי אֲרַעָא נְחִית לְתַמָּן וְעֲבִיד תוֹלְדוֹת וְאֲשַׁתְּבַשׁ תַּמָּן דְּלֹא יָדַע כְּלוּם. וְאִיהוּ אֲרַעָא כְּפִילָא דְאֲתַכְּפַל מִחֻשָּׁכָא וּנְהוּרָא.

וְאִית תַּמָּן תְּרִין מְמַנִּין שְׁלִיטִין דִּי שְׁלִטִין דָּא בַּחֻשָּׁכָא וְדָא בְּנְהוּרָא. וְתַמָּן קְטְרוּגָא דָּא כְּדָא. וְשַׁעֲתָא דְנְחִית לְתַמָּן קִין, אֲשַׁתְּתַּפוּ דָּא כְּדָא וְאֲשַׁתְּלִימוּ כְּחֲדָא. וְכִלְא חֲזִי דְאֲנּוּן תוֹלְדוֹת דְקִין. וְעַל דָּא אַנּוּן בַּתְּרִין רֵאשִׁין כְּתְרִין חַיּוּן, בַּר דְּכַד הִהוּא נְהוּרָא שְׁלִיט נַצַּח דִּילִיהּ וְנַצַּח עַל אַחְרָא. וְעַל דָּא אֲתַכְּלִילוּ דִי בַּחֻשָּׁכָא בְּנְהוּרָא וְהוּוּ חַד. אַנּוּן תְּרִין מְמַנִּין עֶפְרַיִם וְקַסְטִימוֹן. וְדִיוקְנָא דְלַהוּן כְּדִיוקְנָא דְמְלָאכִין קְדִישִׁין בְּשִׁית גְּדַפִּין. חַד דִּיוקְנָא כְּתוּר"א, וְחַד דִּיוקְנָא כְּנֶשֶׁר"א. וְכַד מִתְּחַבְּרָן אֲתַעֲבִידוּ דִּיוקְנָא דְאָדָם.

כַּד אַנּוּן בַּחֻשָּׁכָא מִתְּהַפְּכִין לְדִיוקְנָא דְנֶחֶשׁ בַּתְּרִין רֵאשִׁין וְאֲזִלִּין כְּחוּיָא וְטָאסִין גּוּ תְהוּמָא וְאֲסַתְחִיין בִּימָא רַבָּא. כַּד מְטָאן לְשִׁלְשֵׁלָא דְעֲזוּ"א וְעֲזוּ"ל מְרַגְזִין לוּן וּמְתַעֲרִי לוּן. וְאַנּוּן מְדַלְגִין גּוּ טוּרֵי חֻשָּׁכָן וְחֻשְׁבֵי דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא בְעֵי לְמַתְבַּע לוּן דִּינָא. וְאִלִּין תְּרִין מְמַנִּין שְׁאֲטִין בִּימָא רַבָּא וּפְרַחִין מִתַּמָּן וְאֲזִלִּין בְּלִילָא לְגַבֵּי נַעֲמָה